

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 170/2020
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Жигић адвокат из ..., против туженог ПП „Војводина“ АД, чији је пуномоћник Марија Вучковић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1528/19 од 05.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1528/19 од 05.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 458/15 од 03.02.2016. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број ../11 од 22.12.2011. године о отказу уговора о раду број .. од 01.01.2008. године због престанка потребе за радом тужиоца на пословима трактористе у ..., да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад у складу са стручном спремом и оспособљеношћу и накнади му трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, а тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 211.500,00 динара са законском затезном каматом од 03.02.2016. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1528/19 од 05.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 458/15 од 03.02.2016. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова жалбеног поступка исплати туженом износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована а тужилац обавезе да надокнади туженом трошкове поступка по том правном леку.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка као разлог за ревизију, у смислу члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог и обављао је послове трактористе у Управни одбор туженог је 21.06.2010. године донео Одлуку о увођењу технолошких, организационих и економских промена условљених смањењем обима посла током 2009. и 2010. године, због смањене површине земљишта које тужени обрађује за око 900 ха и продаје основног стада. Том Одлуком утврђено је да је престала потреба за радом 38 запослених. Истог дана Управни одбор туженог усвојио је и предлог Програма решавања вишка запослених којим је утврђено да ће у року од 90 дана од дана његовог доношења број запослених бити смањен за 45 лица и одређени критеријуми за утврђивање вишка запослених. Директор туженог је 21.06.2010. године донео Правилник о организацији и систематизацији послова којим је број извршилаца на пословима које је тужилац обављао смањен на 4 извршиоца. Тужилац је након извршеног бодовања био проглашен вишком запослених, али му до истека рока од 90 дана од дана доношења Програма није отказан уговор о раду јер тужени није имао довољно средстава за исплату отпремнине свим запосленима који су проглашени вишком. Због тога је тужилац наставио да ради још неколико дана, а затим се налазио на плаћеном одсуству. Након побољшања финансијске ситуације Управни одбор туженог је поново приступио утврђивању вишка запослених, с тим што сада није доношен нови програм решавања вишка запослених већ је исти орган 16.12.2011. године донео Одлуку о утврђењу (проглашењу) вишка запослених. Том одлуком број извршилаца на пословима трактористе у ... смањен је за 4 извршиоца. Тужиоцу је уговор о раду отказан решењем од 22.12.2011. године и исплаћена му је отпремнина. Након отказа уговора о раду тужени није запошљавао нове раднике на неодређено време, већ је раднике ангажовао по уговорима о привременим и повременим пословима.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. тачка 9. Закона о раду, важећег у време доношења оспореног решења, било је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако услед технолошких, економских и организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У конкретном случају, код туженог су наступиле промене услед којих је престала потреба за радом одређеног броја запослених јер се смањио обим посла туженог. Тужени је, по престанку важења Програма решавања вишка запослених од 21.06.2010. године, донео нову Одлуку од 16.12.2011. године којом је даље смањивао број запослених, а радно место трактористе у ... на које је тужилац био распоређен је

укинуо. Стога је постојао оправдани разлог да се тужиоцу откаже уговор о раду у смислу наведене законске одредбе. Тужиоцу је исплаћена отпремнина, што је у складу са чланом 158. Закона о раду, а тужени није повредио ни забрану запошљавања других лица предвиђену чланом 182. тог закона, јер је за обављање послова ангажовао лица по уговорима о привременим и повременим пословима.

Из наведених разлога, побијано решење о отказу уговора о раду је законито и тужена није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду, а ревизијом се неосновано указује да је материјално право погрешно примењено.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић